

JELEK, CSODÁK, GYÓGYULÁSOK II.

Feljegyzés Jim Sanders tanításából
2011. július 10.

Az evangelizációs munka elhívás! Nincs senki, aki ne jöhetne az Úrhoz, hogy az Úr Jézus vére meg ne tisztítaná, és így örök életet fogadnak el az örökkévalóságban, kegyelemből. Egy ingyen útleveél a mennybe, az örök élete a mi Úr Jézus Krisztusunknak. Mindegy, hogy mit tettünk, hogy milyen rossznak gondoljuk magunkat, *új teremtéssé* válhatunk Krisztusban, a természetünk megváltozik, és *örök élet* kerül a szellemünkbe. És új teremtéseké leszünk Krisztusban. Mindez az Úr munkája.

Úr Jézus, néked adjuk ezt a dicsőséget, minden dicsőséget, minden üdvösségért, minden megszabadulásért, minden egyes életért. Drága Szent Szellem, kérjük, hogy töltsél be minden szükségünket. Drága Szent Szellem, nálad nélkül nem élhetünk, magunk nem tudjuk megcselekedni, Isten bölcsessége nélkül nem vagyunk képesek, Isten ismerete nélkül nem jutunk előbbre, és az ajándékok, és azoknak működései, drága Szent Szellem köszönjük ezeket, minden dicsőség Istené lesz ezért.

Az életekben *növekedés* álljon elő, legyen kegyelem az Ő életeik felett, a hitük növekedhessen az életük minden területén, a vállalkozásaikban növekedés legyen, a gyülekezeteikben növekedés legyen, és az ismeretben, a kijelentett tudásban növekedés legyen, a drága Szent Szellem által. Megnyitja szemeinket, megértést veszünk, és így megyünk előre. Örökkön, örökké, minden dicsőség az Úr Jézus Krisztusé. Ámen!

Zsebkendők felett imádkozunk. Az internet világába is kiárad a gyógyító kenet, kapunk hálaadó és köszönő leveleket hétről-hétre, a leukémia megszűnik, a rákos daganatok megszűnnek, eltávoznak ezek a testekből, a Jézus nevében. *A kenet árad* ugyanis a ruhadarabokba, és a ruhadarabokból a testekbe, megszűnnek a betegségek, a fájdalmak, Jézus Krisztus hatalom szavára. Minden dicsőség a Mennyei Atyáé, és általa a Jézus Krisztusé. Ámen!

A Bibliámat olvastam, és ahogy Jézus tanítványai, azok a tanítványok, akik az Ő földi megkísértésének idején is vele voltak... A King James fordítást olvastam a Lukács Evangélium 22 fejezetében, ahol Jézus mondja, hogy *ti is a ti trónjaitokon uralkodtok majd velem, és örökkön, örökké velem lesznek.*

Próbák, kísértések idejét éljük itt a földön, *együtt* megyünk ezen keresztül, ahogy az Ő terveit követjük, és az Ő akaratát követjük, az Ő útjait járjuk, hiszen az Ő királysága a mi szívünkben van. Ez nem egy természetes fizikai királyság – a Szellemet követni, a Szellemtől vezérelve lenni, és felnövekedni. Életünk *eltervezett*, még mielőtt megszülettünk volna. Ha az ember az Ő tökéletes *akarata*ba belekerül, akkor nagyon *jól alakulnak* a dolgok az életében.

Az izraeli útról annyit, hogy az első csoport november 9-től 16-ig lesz, itt még vannak szabadhelyek, a másik már betelt. Egy imaút is lesz, szeptember 14-től 21-ig, akkor csak imádkozni megyünk, azokkal, akik szeretnek imádkozni. Hogy megértsük azt, hogy miért járunk annyit Izraelbe, megnézzük a Lukács Evangélium 13. fejezetének a 34-es verset:

Lukács 13/34 Jeruzsálem, Jeruzsálem ki megölöd a prófétákat és megkövezed azokat, akik tehozzád küldettek, hányszor akartam egybegyűjteni a te fiaidat, miképpen a tyúk az ő kis csirkéit az ő szárnyai alá, és ti nem akartátok.

Sokan vannak, akik *megtagadják*, hogy a Szent Szellem vezetését kövessék.

35. Íme, pusztán hagyatik néktek a ti házatok, és bizony mondom néktek, hogy nem láttok engem, mígnem eljön az idő, mikor ezt mondjátok, - áldott, aki jön az Úrnak nevében.

Ezek *mi* vagyunk, ahogy elmegyünk ezekre a turista utakra, és megáldjuk az ott élő népet, tudják, hogy ez *áldás* nekik. Világviszonylatban nagyon erős ez a turizmus, amit a keresztények tartanak fent, és tudják, hogy ez áldás számukra. Ez egy *elhívás* Istentől, hogy Izraelbe menni. Dicsérjük ezért az Urat, nagyon sokan voltak már ott, és ha nem voltál még, és lesz lehetőség, akkor te is gyere.

Augusztus 28-án lesz egy lehetőségünk arra, hogy együtt ünnepeljünk zsidók és hívők az Úr dicsőségére. Három órakor kezdődik ez az ünnepség. Közös zsidó-keresztény találkozó lesz. Eddig csak mi dicsértük az Urat, a mi dicséreteinkkel, most ők is készülnek egy kis dicsérettel, héber dalokat fognak nekünk énekelni, azután mi is dicsérjük az Urat, a mi megszokott köreinkben.

Harmadik, negyedik ilyen találkozóznk lesz ez. Az első alkalommal még a zsinagógába is bejutottunk, utána már nem volt erre lehetőségünk, mert túl sokan jöttünk össze, és nem fértünk be. Nem tudtuk a zsidó szokásokat tartani, hogy külön üljenek a férfiak, és a nők, annyian voltunk, az egész zsinagógát elfoglaltuk. Gondoljuk akkor volt utoljára, hogy a rabbi látta, hogy tele volt a zsinagóga. Hideg téli nap volt ez.

Folytatjuk az evangelizációs alkalmak sorát, és szeretném itt megköszönni a *magvetőknek*, a következő Igékkal, akik ebbe a munkába vetnek:

Filippi 4/10 Felette igen örültem pedig az Úrban hogy végre lehetőségetek nyílt a felőlem való gondoskodásra, amelyre eddig is gondoltatok, de nem volt rá alkalmatok.

11. Nem mintha ezt a nélkülözésemre nézve mondanám, mert én megtanultam, hogy azokban, amelyekben vagyok, megelégedett legyek.

12-es versből megtudjuk, hogy Pál mindenben keresztülment: **Tudok nélkülözni, és tudok bővölködni is, egészen kipróbált vagyok mindenben, a jóllakásban és éhezésben is, a bővölködésben és szűkölködésben is.**

13. Mindenre van eróm a Krisztusban, aki engem megerősít.

14. Mindazáltal jól tettétek, hogy nyomorúságomban részesekké lettetek.

15. Tudjátok pedig ti is, filippibeliek, hogy az Evangélium hirdetésének kezdetén, mikor eljöttem Macedóniából, egyetlen gyülekezet sem volt részes velem a kölcsönös adásban és vevésben, csak ti egyedül.

16. Egyszer is másszor is adtatok nekem szükségemre.

17. Nem mintha kívánnám az ajándékot, hanem kívánom azt a gyümölcsöt, mely sokasodik a ti hasznatokra.

Mit ért ez alatt? Amikor az emberek *úgy adnak* az Úrnak, mintha egy *veszteség* érne őket ezáltal, ez olyan, mintha az utcán adnának egy koldusnak. Azt tanítja itt nekik, hogy nektek ebből az adásból egy *gyümölcsötök lesz*, a ti hasznatokra, és itt a földön is gyarapodni fogtok, és a mennyben is számon tartják ezt, és *jutalmatok* lesz ott is, mert a magvetés és aratás idejét éljük.

A világ nem így működik, *Isten királysága* az, ahol ez a törvény él. A bibliaiskolában azt tanították nekünk, hogy *vessük bátran* a víz színére a kenyerünket. A Prédikátorok könyvében tanítja ezt. És ha nem állítod le, a tenger hullámai *visszahozzák* a partra egyszer.

Ahogy a texasi barátom mondta nekem a héten, hogy mond csak neked nem fárasztó, hogy állandóan nézed ezt az evangelizációs munkát? Azt kérdezte, hogy nem okoz ez kiégést az életedben?

Én pedig visszakérdeztem, hogy neked pedig van öt traktorkereskedésed az Államokban, és hosszú évek óta végzed ezt, te nem fáradtál bele, hogy oda bemész minden nap? Persze jól is keres, mert ahhoz, hogy ezeket a kereskedéseket fenntarthassa, százmillió dolláros bevételekre van szükség. És igazgatókkal dolgozik, nem ő maga végzi.

De én szorgalmasan akarom végezni ezt a munkát, a gyülekezetbe sem úgy járok, hogy most csak éppen úgy érzem, hogy bemennék, vagy sem, hanem mindig így voltam, *elszántan*. Akkor is gyülekezetbe jártam, amikor még újjá sem voltam születve.

Az elmúlt két héten az újjászületettek között, volt olyan is, aki már negyven éve gyülekezetbe járt, játszott is az Úrnak dicséretet, negyven éve, és *nem* volt újjászületve. Egy másik pl. teológiát tanult, egész életében tanulmányozta, ő *sem* volt újjászületve.

Tehát az *evangelizáció fontosságát* ott kell látni, hogy Istennek ilyenkor lehetősége van *behozni* azokat az Ő királyságába, akik Őt már régóta *szorgalmasan keresik*. A legtöbb gyülekezetben sajnos *tudatlanok* az Ige felől és az *üdvösség* és az *újjászületés* tana felől, mint ahogy az én gyülekezetemben is volt.

Harminchárom éves koromig jártam oda, és nem voltam újjászületve. De *hűségesen* jártam, és az Úr *megjutalmazott*. Mi is ezt a munkát hétről-hétre, erőteljesen végezzük, és *hozzánk jönnek* azok, akiknek újjá kell születni.

Ha arról szólnánk, hogy mit jelent szenvedni, azokban a *halott gyülekezetekbe* jární, Jimy barátom, aki most idelátogatott, ő is újjászületett. Belátogattak egy régimódi cseh gyülekezetbe, és mondta a felesége, hogy ő ott nem tudna megmaradni. Ő inkább a baptistákhoz ment el. A feleség most új baptista lett, Jimy barátom pedig új cseh hívő lett. Szellemmel teljesekek lettek mindketten, ez óriási különbség!

Tehát ugyanabba az évfolyamba jártunk mindketten a katonai egyetemen, ugyanabban a csapatban meneteltünk, mert különböző csapatokban ment a kiképzés. És pont akkor látogat ide, amikor nálunk ez az evangelizációs munka folyik. Európában kétszer, háromszor járt életében.

Tehát látni Isten kezét ebben, mint ahogyan a csodákat végzi, és ma is a *csodákról* fogunk tovább szólni nektek. Olyan gyógyulások történnek, amelyek csodákkal határosak, leukémiából gyógyultak meg.

A legjobb életet akkor találod meg, ha *magvetővé* leszel, vagyis vetsz az Úr munkáira, és itt szeretném mindannyitoknak megköszönni, akik vetettetek erre, hogy mi tudjuk végezni ezt a munkát. És megköszönjük az Úrnak azt a szabadságot, hogy hirdethetjük az Evangéliumot, az örömhírt.

Úgy látszik a *vallásos* emberek nem értik meg. A pokol felé vezet az útjuk, és nem értik meg. Jimmy egész életét úgy élte le, hogy gyülekezetbe járt, és *nem* volt újjászületve. Megint mások, prédikátorok, pásztorok is. Szóltam nektek arról a pásztorról már, aki nyugdíjba vonulása után évekkkel született újjá.

Vagy nézd meg Kenneth Hagin példáját, ő minden héten négyszer ment gyülekezetbe. Szerda este, szombat este, vasárnap reggel, és vasárnap délutánonként. Az Egyesült Államokban, a gyülekezetekben ez a szokás. Én Ausztráliában a szombatokat kihagytam, háromszor gyülekeztem csak így össze hetente. A Biblia övének nevezik azt a vallásos részt.

Hagin is akkor született újjá, miután már háromszor lekerült a pokol kapujához. Azt írja az Írás, hogy mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, megtartatik. Ő bizony a rossz irányba haladt lefelé, kiabált lefelé menet, hogy a gyülekezetbe tartozom, megkeresztelkedtem [bemerítkeztem] a gyülekezetben, de ez nem sokat számít az Úr szemében, mert amíg meg nem keresztelkedsz az Úr Jézus *Krisztus* Gyülekezeti Testébe, addig igazából nem tartozol hozzá.

Romániában, kb. tizenhét-tizenkilenc évvel ezelőtt történhetett, hogy ahová jártunk evangelizálni, és amikor ismét odamentünk, a fiatal embernek volt egy álma az édesapjával. Románia igen vallásos ország, és abban a városban nagyon sok gyülekezet volt, az édesapja azt mondta neki, hogy tudod fiam, itt vagyok a mennyben, de *itt szinte senkit nem ismerek*, csak néhányakat. A néhány nyolc alatt valamennyi. És akkor látja az ember, hogy milyen munkát végez a *vallásosság*, és ez az oka, hogy olyan erőszakosan harcolnak ellenünk.

Tudjuk ki áll a harcok mögött, mert nem test és vér ellen van a mi tusakodásunk, hanem a fejedelemségek, a hatalmasságok [ördög katonái] ellen. Ha úgy gondolod, hogy az utcai evangelizációs szolgálat nem fontos, akkor nagyon rosszul látod. Ha igazán *komolyan* veszed ezt a munkát itt, az utolsó napokban, akkor valódi *felkenetésben* részesülhetsz.

Az evangélista képes arra, hogy csak az *Úrnak az útjaira* figyeljen, minden más kitörölgjön az elméjéből. Mert nem úgy fog az Úr használni téged, mint Benny Hinnt a nagy tömegek alkalmain, hanem a járdákon, az utcákon, az eldugott kis tereken, ahol *egyenként* kell az embereket így az *Úrhoz vezetni*.

Makóra pl. jött valaki, aki nem tudott ott maradni az evangelizáción, és még a kezdés előtt kellett imádkozni érte, és több betegségből is meggyógyult. Rengeteg baja volt, és ott helyben meggyógyult, úgy állt ott, mint egy szobor, és úgy gyógyította meg őt Isten.

Újjászületett és azután később láttam a piacon, mondta ott a barátainak, és ismerőseinek, hogy menjetek, és gondolod, jöttek? Nem jöttek, az emberek nem hisznek, de ő elvégezte a

dolgát, mert *bizonyoságot* tett a hitetlenek felé, és valószínűleg annak a gyülekezetnek is jó tagja lesz.

Üdvösségre lehet őket vezetni a tűző napon is, tizenkettőkor kezdtünk, és ott születtek újjá, az üdvösségi imádságban vezettük őket, és *újjászülettek*, és *meggyógyultak*. És valószínűleg te leszel az *egyetlen*, aki az illető életében ezt el tudod végezni. Az angyalok szüntelen munkálkodnak, hogy *köréd gyűjtsék* az elveszetteket. Akkor mi miért vagyunk ilyen ostobák, *nyíljon meg a szemünk* erre, és ne csak álmodozunk.

Meg akarsz *gazdagodni*? Menj az *elveszettek* után! Az evangélistának nincs szüksége pénzre, két cipőre van szüksége. Hagin is lekoptatott négy pár cipőt egy évben. És akkor el tudod képzelni, hogy miért vált olyan gyarapodóvá. Tehát siránkozunk ezért, meg azért, és nem helyes, hogy közben az elveszettekről elfeledkezünk, menjünk az *elveszettek* után, és az Úr majd *gyarapításra* visz minket.

Ez a fajta *közbenjáró* imádság az *elveszettekért* hangzik el. A Szent Szellem által a *nyelveken* való könyörgés pedig a gyülekezetben lévőkért, a *hívókért* szól.

Amikor az evangelizációs munkát kezdtem, akkor még nem voltak imádkozós testvérek, de volt Szent Szellem, aki behozta az imát a világ más részéről, hogy itt haladjon a munka. Most pedig itt van a visszafizetés ideje, ha az ember *megöntözi* mások életét, akkor *visszafolyik* ez az öntözés, és ő is öntözést kap. Az *imaköreink* munkái fontosabbak, mint valaha.

Az Úr fogja segíteni ezt a munkát, és *eljuttatja* hozzád az elveszetteket és az angyalait munkába küldi, hogy a kezed alá dolgozzanak, és így egyre nagyobb számban fognak üdvözülni.

És akik velünk utaznak, és akik külön autóban utaznak, hárman-négyen tudunk egy-egy autóban elférni a csomagok mellett, az ő *üzemanyag* költségeikre is *adakozhatsz*, és adakozni is kell, hogy le tudjanak jönni. Amikor az adakozásaidat így *felajánlod*, az pontosan olyan, mintha *te is ott lennél*, és végeznéd a munkát. Mindegy, akár száz evangélista is van azon az összejövetelen, mindannyian *egyformán* kapják a *jutalmat* az elvégzett munkáért.

Ausztráliában ezt nem értettem. Nem értettem, hogy az Úr miért szorongat engem, hogy abban az evangelizációs csapatban maradjak. És támogattuk őket, abban az időben, így Indiában millióknak prédikáltak ők. Az ember ostoba, ha ezt nem látja. És azzal, hogy támogattam, ugyanazt a jutalmat nyertem el, mint ő, aki végezte ezt a munkát.

Lehet, hogy a két lábaddal nem jutsz el oda, de képes vagy támogatni ezt a munkát és így *részes* vagy benne. Ha nem tudod így támogatni, akkor *imádkozz* érte. Az imádságra vajon szükségünk van-e, hogy legyen sok pénzünk?

A szomszédoddal sok olyan beszélgetésben részt veszel, amiben nem kellene. Egy magyar kis falucskán mentem keresztül, láttam vagy tíz ilyen idősebb asszonykát, akik kiálltak a ház elé és beszélgettek a szomszédjukkal. Ezt hívják *pletykának*, amit ilyenkor szólnak. Remélem, hogy nem rólam beszélgettek.

Tehát nem az érzéseink alapján járjuk a hit útját, sem pedig az alapján, hogy mit látunk. Úgy érzem, hogy ma inkább nem megyek dolgozni. Nem mondunk ilyet, hanem az ember ilyenkor beindítja magát és elindul a munkába.

A gerinc, és keresztcsont környékén nagyon erőteljes gyógyító munka folyik éppen. Hiszünk-e a csodákban? Mert a *csodák ideje* van. A csodatévő erők munkájával Isten nem gyógyulásokat munkál, hanem fantasztikus történeteket.

Sándorfalván történt egyszer, hogy egy munkásembernek, akinek meg volt roncsolódva három gerinccsigolyája, Isten vadonatúj három *gerinccsigolyát teremtett* neki. Teljesen újakat, a röntgenfelvételen lehetett látni.

Szigetszentmiklóson pedig történt egyszer, hogy volt egy szülőpár, a férfinak el volt törve a karja, és be volt gipszelve a törött csont miatt. Odaadtam azt a kis *imakönyvet*, és megmutattam a férfinak, hogy hogyan tud imádkozni a saját gyógyulásáért.

Nem sokra rá, a kicsinek történt egy csonttörése a családban, és elővették a könyvet. És ahogy ők imádkoztak, Isten újra megtette a csodát. Elvitte a kicsit az orvoshoz, és az orvos megröntgenezte, és *levették a gipszet*, mert a felvétel kimutatta, hogy nem látható a törésnek nyoma sem.

Egyszerűen csak *hittek*, és nem volt még lehetősége a másként hívő keresztényeknek, hogy lebeszéljék őket, hogy ugyan már, manapság nem létezik már a gyógyulás, az apostolok idejével, rég megszűnt. Meg az ördög gyógyít, meg a nyelvek is az ördögtől vannak. Az ördög nem építi a gyülekezetet, az ördög *elpusztítja* azt.

Márk 16/17 Azokat, pedig akik hisznek, ilyen jelek követik, az én nevemben ördögöket űznek, új nyelveken szólnak.

Ez nem megszabadító szolgálatra hatalmaz fel téged, csak arra, hogy az *ördög felett hatalmad* van. Az ördög kiköltözik a városból, amikor én beteszem oda a lábamat. Kiköltözik a testedből és a fejedből is.

Beszélgettem a legkisebbik lányommal Skype-on, és elmondta, hogy az igazgatójával egy nagyon jó munkakapcsolata volt, és felvitték az ügyeket a legfelsőbb bíróságig és megnyerték ezeket a pereket, várostervezés kapcsán.

Most pedig úgy veszi észre, mintha *sérült* volna az értelme. Mondtam neki, hogy ez is megváltozhat. Hogy hívják? Anne a neve. „Gyere ki onnan ördög a Jézus nevében, kiáltottam! Távozz onnan!” Mondtam, hogy most majd *jól* fog működni az elméje, mert *hatalmat* kell vennünk a helyzetek felett. Ezeket észre kell venni.

Hatalmad van mások felett is! Az ördögök a *lábad alatt* vannak, mindnek ott kell lennie, mindegy milyen méretűek. Amikor például köveken jársz, figyeled-e, hogy melyik mekkora? Ki törődik veled, hogy melyik mekkora. Mindannyian le vannak győzve, és félelemmel, rettegéssel *futnak el*, mert tudják, hogy *le vannak győzve*. Kérdés, hogy te tudod-e ezt?

Minden betegség az ördögtől van, Isten adott neked egy *testet*, és bele egy *szellemet*. És *határozd* el, hogy az ördögöt *kikergeted* a testedből. És újítsd meg az elmédet, és megújulsz Isten Szellemével, és akkor valóban rettegéssel futnak el.

Mondja az Írás, hogy *álljatok ellent az ördögnek, és megfut tőletek, félelemmel*. Előtte azt írja, hogy *vessétek alá magatokat az Istennek*. De, ha az ördögökkel vagy lepaktálva, ha nem vagy a helyeden, ahol Isten akarja, akkor nem vagy abban a kegyelembe, ahol Isten akarja, hogy legyél, és akkor lesznek problémáid.

Egy pásztorunk egyszer ellátogatott egy muszlin országba, turistaként. Az nem turizmus, ami ott folyik. Amikor visszajött, akkor süket lett az egyik fülére, és mindenféle fájdalmi és tünetei lettek. Az ország minden ördöge próbálta megtámadni.

Az én professzorom azt mondta a bibliaiskolában, hogy az ördögök a *hitet* akarják *megtámadni*. Ezért van neked a *hit pajzsa*, hogy visszaverődjön. Az ördöggel nem lehet barátságot kötni, mert ő a *pusztító*. Gazdaggá tesz, és utána elpusztít, ez az ő természete, ő a *pusztító*. Neki is kellenek azonban tanítványok, hogy ezt a munkát tudja végezni, ezért felnöveli az övéit, és azután elpusztítja őket. Minden alkalommal. De ma nem erről akartam beszélni.

A jelek, csodák tanítást folytatjuk, mert a *jeleknek* és a *csodáknak* kell követniük minket. Megnéztük az elmúlt alkalmakkor ezeket az igeverseket.

Az *üdvösségről* ma már szoltunk, hogy mennyire fontos. Amikor Jézus feltámadt a halálból... Vannak olyan *vallásos* körök, ahol azt tartják, hogy nem is olyan fontos, hogy feltámadt, vagy sem. Ha Jézus *nem támadt* volna fel a halálból, akkor te, meg én, *nem* kerülnénk a *mennyországba*. És akkor minden egyes gyülekezetnek az ideje és a pénze teljesen kidobott lenne.

Ha Jézus *nem támadt* volna fel a halálból, akkor te *nem* lehetnél *keresztény*. És hogyan lennél *keresztény*, ha nem hiszel a csodákban. Tehát *megfizette* a bűneink *árát*, meghalt értünk, eltemették, harmadnapon feltámadt a halálból, felmagasztaltatott az Atya jobbjára, és ma uralkodik! És az *Ő nevében* mi is *uralkodhatunk* mindörökké!

És örökkön örökké él és könyörög érettünk. Azért él, hogy könyöröghessen érettünk. Hogyan teszi ezt? Ha egy kicsit kevesebbet bolondozunk, és teszünk félre időt arra, hogy imádkozunk nyelveken, akkor az Úr képes használni.

Akkor te könyörögsz, az Úrral imádkozol együtt. Mindenkor készen áll arra, hogy könyörögjön érted. És te mit csinálsz érte? Alszol? Én magam is volt úgy, hogy bealudtam.

De *Ő* maga az Alfa és Omegánk, és az uraknak Ura, a közelgő Eljövendő, a *hamarosan Eljövendő*. A halottak együtt fognak feltámadni *Ő*vele. A testeink pedig egy szempillantásban átváltoznak *megdicsőült* testeké, a levegőben fogunk vele találkozni. És onnantól kezdve, mindenkor vele leszünk, és vele uralkodunk.

Ez mind *csoda*: vissza fogod kapni a fogaidat, vissza fogod kapni a hajadat, az újaidat, amit elvesztettél. Mindent visszaállít, *tökéletesen helyreállít*. Tehát a *kereszténység*, az a *csodák* sora.

Vajon hívó vagy-e? *Kereszténynek* lenni azt jelenti, hogy úgy határoztál, hogy azt is hiszed, amit nem tudsz megérteni a fejeddel. Amit nem tudsz bebizonyítani egy teszten. Az

igaz keresztény életnél *jobb* nem is létezik. Ha megnézzük a *korai időkben* az Apostolok Cselekedeteit, ugyanannak a gyülekezetnek vagyunk ma is tagjai.

És ők megtapasztalták a *csodákat*. Az első, amit láthattak, ahogy Jézussal beszéltek, hogy Jézus *felvitetett* közülük a felhőkbe. Ez egy csoda volt? Tehát felhő fogta körbe és felvitetett. És ugyanígy, vajon szoktál-e felnézni az égre, hogy látsz-e olyan felhőket, amelyben ott van Isten dicsősége?

Pl. a *pünkösöd* napja egy csoda, ahogy írja az Írás, hogy eltöltötte a házat a Szent Szellem, megosztott tüzes nyelvek jelentek meg felettük, elkezdtek szólni nyelveken, és az Úr örömeiben táncoltak.

Azután olvashatjuk ott azt a csodát, hogy volt ott egy, az anyja méhétől, születésétől fogva *mozgásképtelen* ember az Ékes kapunál. Jézus ott rendszeresen elment, és ez az ember akkor nem gyógyult meg. Amikor pedig Péter és János elment előtte, akkor a Jézus *névére* megelevenedett. A *vallási* vezetők annyira felháborodtak ezen, hogy büntetést szabtak ki az apostolokra, börtönbe zárták őket.

A bezárt apostolok pedig imádkoztak, és azt mondták, hogy kérünk még ebből a csodából. *Nyújtsd ki a kezed* gyógyításra és add meg, hogy jelek, és csodák kövessék a te Fiadnak, az Úr Jézusnak *névét*. Isten azt mondta erre, hogy rendben van, és megrázta a falakat, és valóban történtek még csodák. Megnyíltak az ajtók, leszakadtak a bilincsek, az utcákon gyógyultak a betegek.

A múlt héten arról szóltunk, hogy az *ítéletekben* megmutatta Isten a csodatévő erejét. Heródes, amikor szólt a néphez, és magát Istennek tüntette fel, és mivel nem Istennek adta a dicsőséget, ezért egy szempillantásban megemésztetett.

Ha ezeket a csodákat olvassuk, akkor ezek a csodák *megelevenítenek* minket, hiszen az Igének van egy ilyen plántáló, és megelevenítő ereje, hogy minket is megelevenítenek a csodákra, amelyek ma történnek. Más szóval, *hitet plántálnak* belénk a csodákra.

Másként miért írta volna le Isten, hogy ezek a csodák megtörténtek? Talán azért szerepelnek itt, hogy azt mondjad, hogy bárcsak én is ott lettem volna? Nem ezért vannak ezek leírva. Ezeknek az üzenete az számunkra, hogy *ma is megtörténnek* ezek a csodák, mert Isten nem változik.

Ő ugyanaz ma is, és mindörökké. Ha akkor az Ő akarata voltak a csodák, akkor ma is az, az akarata, hogy azok megtörténjenek. És Isten *nem személyválogató*. Én hiszem a *csodatévő* Istent.

Apostolok Cselekedetei 19/10 Ez pedig lőn két esztendeig, ugyannyira, hogy mindazok, akik lakoznak vala Ázsiában, mind zsidók, mind görögök, hallgatták az Úr Jézusnak Igéjét.

Pál tanított ebben az időben, egy *tanító* szolgálat volt ez, és mindenki hallhatott az Úr Jézus Krisztusról, az Úrnak az Igéjéről.

11. És nem közönséges csodákat cselekszik vala az Isten Pál kezei által.

12. Annyira, hogy a betegekhez is elvitték az ő testéről a keszkenőket, vagy kötényeket, és eltávoznak azoktól a betegségek, és a gonosz szellemek kimenének belőlük.

Tehát *gyógyulás és megszabadulás* lett. Isten különleges csodákat végzett, és különleges utakon végezte, mert az Isten szent emberének a *ruháit* vitték el a betegekhez. Ebből lettek azután *téves* elképzelések is.

Az ördög nem akarja, hogy az *igazság útján* maradjál. Van egy másik szélsőség, ahol sem a csodákban, sem a ruhában eltárolt szent erőben nem hisznek.

Másik szélsőség, hogy azt tanítják, hogy a szentek ruháinak van valami mágikus ereje, és különböző erővarázslásokba kezdenek. És ezek mind ott tévelyegnek, hogy az eszköznek adják a dicsőséget, és nem annak, aki cselekedte a csodát. Pál ezeket a különleges csodákat *Isten segítségével* által végezte.

Miért mondjuk így? A teológusok azt mondják, hogy azért kellett Istennek ezeket a különleges csodákat megcselekedni akkor, mert a gyülekezet kezdetén el kellett indítana a hívők érdeklődését. És amikor az utolsó apostol is megírta a Bibliának azt a részét, és Istennek ezek a szent emberei meghaltak, akkor a csodatevés is megszűnt. Tehát, ezek a különleges erők az apostolokkal kihaltak.

De itt van pl. a Cselekedetek könyvében a 3/12 versében mit mond Péter.

Apostolok Cselekedete 3/11 Mikor pedig ragaszkodék Péterhez és Jánoshoz az a sánta, aki meggyógyult, az egész nép álmétkodva összefuta hozzájuk, a tornácba, mely Salamonénak neveztetik.

12. Mikor pedig ezt látta Péter, mondá a népnek, Izrael férfiai mit csodálkoztok ezen, vagy mit néztek mireánk, mintha saját erőnkkel, vagy istenfélelmünkkel cselekedtük volna azt, hogy ez járjon.

Valaki éppen egy ostoba tantól szabadult meg most. Ugyanaz az Isten, aki feltámasztotta Jézust a halálból, Ő cselekedte ezt a csodát mondja. Miért akarják az emberek mégis a hangsúlyt az emberre, vagy arra a ruhaanyagra koncentrálni, vagy arra az olajra, vagy bármi másra? Mert ha a hangsúlyt a ruhaanyagra tereljük, akkor *eltereljük a figyelmet az élő Istenről*.

Ez a ruhaanyag mit tud, vagy ez az olaj és így tovább. Tehát nem lehet a figyelmünkben kihagyni azt, aki minket és a mennyet, földet teremtette. Ő az, akit el kell ismernünk, és akiben *hinni* kell, vele kell *közösségekben* lennünk, hitben. És ha valami jó történik, tudni kell, hogy *kinek jár a dicséret* érte. Nem a prédikátornak, nem a ruhának, és nem az olajnak jár a dicséret érte.

És nem közönséges *csodákat* cselekszik Isten Pál keze által. Vagyis Isten *erőátviteli eszközöket* használ. Használ *embereket* a csodákhoz, és használ *eszközöket*, de nem ezek az eszközök tették a csodát.

Nagyon szeretem a Jakab levél 5/15-ös versét, itt mutatja, hogy hogyan történnek ezek a gyógyulások.

Jakab 5/15 A hitből való imádság megtartja a beteget, és az ÚR FELSEGÍTI őt, és ha bűnt követett is el, megbocsáttatik néki.

Vagyis hogyan történnek a csodák? Mi elmondjuk a hitből való imát, és az *Úr segíti fel* őt, az *Ő* erejével. Tehát mi elvégezzük a *mi részünket*, elmondjuk a hit imáját. Jézus nevében rátesszük a kezünket, ha kell, és Isten fogja felsegíteni, mert Isten *ereje átfolyik* egy emberen.

Ahogy átfolyt pl. Mózesen, és Mózesnek a vesszőjén. Isten Mózesnek a *vesszőjét* csodálatos erővel kente fel. Ma is használnak az emberek csodavesszőket, pálcákat, de ez Isten elismerése nélkül, csak egy fizikai darab. Tehát nem az a bot, ami végezte.

Emlékszem, hogy Szlovákiában a kezdeteknél, hoztak nekem is egy ilyen vesszőt. De Isten az, aki ezt végzi, de használta azt a vesszőt. Látjuk nem egyszer, hogy Isten ezeket *eszközként* használja a csodákhoz. Láthatjuk, hogy mint *erőátviteli* eszközt használja őket Isten. Hogy keresztülvigyen valamit Isten, használ hozzá pl. egy eszközt.

Mit mond a vérfolyásos asszony esetében az Írás?

Márk 5/28 ...Ha csak ruháit illehetem is, meggyógyulok.

Ezt is tette, *megérintette* Jézus ruháit és *meggyógyult*. És azt nem mondhatjuk, hogy Jézus ruhájának a szegélye gyógyította meg, Isten gyógyította meg. Jézus pedig így válaszolt neki, hogy *a te hited tartott meg téged*.

Jézus észre is vette, hogy ez a *gyógyító erő* kiszármazott tőle. Mégsem azt mondta az asszonynak, hogy ez, az erő gyógyított meg téged, hanem, *a te hited tartott meg téged*.

A ruha csak egy *közvetítő eszköz* volt arra, hogy az erő átáradjon Jézustól az asszonyhoz. A vérfolyásos asszony azt is észrevette, hogy a vérfolyás eltávozott tőle. És Jézus nem tette rá a kezét, nem imádkozott érte, csak *megérintette* a ruhája szegélyét, és így *kontaktusba* került az *erővel*.

Látjuk, hogy Isten nem közönséges csodákat cselekedett Pál kezei által. Ez a nem közönséges csodák, ez három szóból áll az eredetiben, azt jelenti, hogy – *egészen különleges csodák*.

De nem csak Pál volt az, akinek öröme volt abban, hogy betegekre tette kezeit, nekünk is *örömünk* van abban, hogy ezt tesszük. Az akadémikusok közül lehet, hogy lesz, aki azt mondja majd, hogy ma már nincsenek csodák.

Isten azonban *nem változott*, az emberek *hagyták el* Istent, ez történt, vagy *kimagyarázzák* az emberek így, vagy úgy, és már *nem hisznek*.

Kérdezi Pál a Galata levélben, hogy Isten a hatalmas csodákat a törvény cselekedeteiből, vagy a hitnek a hallásából cselekszi? A *hitnek* van-e köze, hogy megtörténnek a csodák? Hitet Isten Igéjének a *hallásából* lehet nyerni.

Mi történik akkor a szívedben, ha folytonosan azt hallod, hogy a csodák már megszűntek? És ráadásul azok, akik ezeket a csodákat hirdetik, mind bolondok, ezért messze *tartózkodj* tőlük. Helyette pedig valami *okkult* dolgot adnak neked, és minket leszektáznak.

Te itt *jó helyen* vagy abban a vonatkozásban, hogy *kiépítetted a hitedet*. Mi hisszük, hogy pontosan megtörténhetnek azok a dolgok ma is, amelyek a Bibliában történtek. Isten, amikor szólt az *Ő* szavát, akkor az egész világot *létezésbe* szólította. A világ *teremtéséről* sok találgatás, és elmélet van. Én pedig pont úgy hiszem, ahogy a *Biblia* tanítja, ahogy kezdetben történt.

Egyszer egy ortodox zsidóval beszélgettem Izraelben, aki egy tanító volt, és Mózes könyveit nem hánytorgattuk, hanem a Zsoltárok könyvéből néztük, hogy hogyan is történt a *világ teremtése*. És itt írja a:

Zsoltár 33/6 Az Úr szavára lettek az egek, és szájának leheletére minden seregük.

Lehet, hogy kérdeznéd szívesen Einsteint az elméletéről, nem tudná neked elmagyarázni, mert azon a szinten, ahogy *ő* magyarázná, nem értenéd meg, mert te csak kétéves vagy az *ő* tudományához.

A hit tehát, az a mi *döntésünk*, hogy akarunk-e úgy hinni? Helyette az emberek inkább sejtéseket, véleményeket, elméleteket alkotnak. De te úgy is dönthetsz, hogy annak hiszel, aki soha egy hazugságot sem szólt, és ezt te döntöd el.

Soha ne mondd, hogy te ezt nem tudod hinni, mert én úgy határoztam, hogy ezt fogom hinni, és ebben meg van az örömöm. És azok, akik *bölcsek*, most térdet hajtanak ennek, mert mondja az Írás, hogy egy napon minden térdnek meg kell hajolnia.

A *bolondok* majd később hajtanak térdet. Mert vannak, akik úgy tanítják, hogy Isten dolgai nem így vannak. Azért, mert *ők* úgy döntenek, hogy *ők* ezeket nem hiszik.

Én *szabad akaratomból* megvallottam, hogy *Jézus az Úr*, és az *Ő* szava az *igazság*. Így döntöttem, hogy így hiszek. Mások mondják, hogy én képtelen vagyok így hinni. Azt mondják az emberek, hogy amit nem látok, azt nem vagyok képes elhinni, ha nem látom azt, akkor az, nem létezik, mondják.

Jól van, de akkor megkérdem, hogy láttad-e valaha az agyadat? Vannak országok, amit soha nem láttál, ha te nem láttad, akkor azok nem léteznek? Vannak bolygók, amit te nem láttál, akkor azok sem léteznek? Járt-e ott valaki ezeken a bolygókon? Mondjuk a Plútón? Akkor az sem létezik?

Amikor az ultra vörös fényt felfedezték, a mi generációnk során, előtte az nem létezett, most pedig létezik. A bálnák, a kutyák, az állatok hallanak olyan hangokat, frekvenciákat, amit mi nem hallunk, vagyis számunkra azok nem léteznek. A mi képességeinkkel nem vagyunk képesek érzékelni azokat. De azért nem mondhatjuk, hogy azok nem léteznek.

És ha ezeket nem vagyunk képesek érzékelni, akkor képzeljük el, hogy mennyi minden van még, amit mi nem érzékelünk. Mondhatsz olyat, hogy azért mert nem érzékelem, vagy nem látom, az nem létezik? Olyan értelmi szint ez, mint amikor a kisgyermek azt mondja, hogy becsukom a szemem, és akkor te nem láthatsz engem, mert *ő* így gondolja.

Annyi minden van még, amit nem tudunk. Mi keresztények számára is annyi minden van, amit még nem tudunk. Tehát nagyon óvatosan kell mondani azt, hogy az nem létezik. Isten igenis cselekszik dolgokat, és nagyon különleges csodákat is cselekszik. Annyira, hogy a

betegekhez is elvitték az ő testéről a *keszkenőket* és a ruhákat, és a betegek *meggyógyultak*, és a gonosz szellemek kimentek belőlük. Ennyire *különleges* csodákat.

Ha elhisszük, hogy a ruhadarabokkal ez történt, hogy a testekhez érve, ilyen csodák történtek: elvitték azokhoz, akik elmegondokkal küszködtek, vagy a testükkel volt gondjuk. Azt nem tudjuk, hogy milyen hosszan tartották a betegek testén ezeket a ruhadarabokat, de azt tudjuk, hogy a *betegségek* eltávoztak és a *gonosz szellemek* kimentek.

És azt sem írja, hogy ott kézrátételre került volna sor, vagy ördögök kiűzésére, csak azt írja, hogy csak a *ruhadarab* ért a testekhez. És mivel Isten *ereje* oda *beáradt*, ezért az *elmozdítás* elvén a gonosz erő eltávozott. Mert ha Isten ereje belép, akkor a gonosz erő, a betegség ki kell, hogy *menjen* onnan. Ez igaz volt akkor is, és igaznak kell, hogy legyen *ma* is.

Tehát az emberek *kifejlesztették* a hitüket, hiszen Pál több évet töltött ott közöttük, s *tanított*. Nekünk keresztényeknek, a figyelmünket *nem* a ruhadarabra kell helyeznünk, és azt magasztalni. Mert a keresztényeknek ez nem jó szerencsájuk van ebben, hogy a gonosz erők elmennek, vagy hogy egy háznak valami varázslatos ereje lenne, ez mind hitelenség. Tehát nem szerencséről, vagy jó szerencséről van szó ilyenkor, mert a *jószerencse* biblikus értelemben nem létezik.

A jószerencse, vagy balszerencse olyasmi, mintha az ember áldott, vagy átkozott lenne, csak kihagyják belőle Istent. Nekem nincsen balszerencsém, én mindig áldott vagyok, mert helyesen beszélek, és helyesen hiszek.

A fiam, amikor futballozott, és mondták, hogy a csapat milyen szerencsés, mindig másodikak lettek, soha nem vesztek tíz évig. De ez nem a jószerencse volt, hanem a *hit* cselekedte meg. Mert Jézus a Feje a Gyülekezetnek, nekünk pedig nyitottnak kell, hogy legyünk ezekre. Még egy igehely az...

Apostolok cselekedetei 5/12 Az apostolok kezei által pedig sok jel, és csoda lett a nép között, és egy akarattal mindnyájan a Salamon tornácában voltak.

14. A hívők pedig mindinkább csatlakoztak az Úrhoz, úgy férfiaknak, mint asszonyoknak sokasága.

15. Ugyannyira, hogy az utcákra kihozták a betegeket, és letévék ágyakon és nyoszolyákon, hogy az arra menő Péternek csak árnyéka is érje valamelyiket közülük.

16. És a szomszéd városok sokasága is Jeruzsálembe gyűlt, hozva betegeket és tisztátalan szellemektől gyötretetteket, kik mind meggyógyulának.

Tehát Istennek az ereje, és Istennek az ajándékai voltak itt működésben, mert a sokaság akkor kezd el így tódulni, amikor valamiféle történik. És mind meggyógyult közülük, nem volt egy sem közöttük, aki ne lett volna, oly szerencsés aznap.

Tehát nem volt egy sem köztük, akinél az lett volna Isten akarata, hogy ne gyógyuljon meg, mert Istennek az az akarata, hogy *senki el ne vesszen*. Az *Ő* akarata, hogy mindenki meggyógyuljon, újjászülessen, áldott legyen, a mennyországba kerüljön, és az ördög és az ő serege pedig kerüljön csak a pokolba.

Az elmúlt héten a 65-ös Zsoltár 12-es versét adtam nektek:

Zsoltárok 65/11 Megkoronázod az esztendőt jóvoltoddal, és a Te nyomdokaidon kövérség fakad.

Mindenki mondja, hogy: – *Ez én vagyok!* Mit mond erre az Úr? Hogy ez az az esztendő, amely a te vonatkozásodban igaz. Megkoronázod az esztendőt a Te jóvoltoddal, és a Te nyomdokaidon kövérség fakad.

Ez nem olyan kövérség, hogy elhíznánk, hanem a bőség, hogy mindenből *bőségben* kapunk Istentől. Tehát nem elhízunk, hanem Isten bősége jön ránk. Pénzről is szól, bőségbe kerülünk, ez az esztendő *jó esztendő* lesz.

Ha az Úrnak a *munkáit végzed*, és az elveszettek után van a szíved, és azt végzed, amit az Úr akar, hogy tegyél, akkor az *aratásod úton* van, jön a pénz, és jön a gyarapodás hozzád. És mond, hogy: – *Ez rám vonatkozik, mert én bővülő vagyok, és gyarapodó is vagyok, és gazdag is vagyok!* Hangosabban mond, ki hogy: – *Gazdag vagyok!* Ki kell mondani, mielőtt jönne hozzád. Nem jön csak úgy véletlenszerűen, először ki kell *mondani*.

Mit mond az Írás? Had mondja a gyenge, hogy erős vagyok. Mit mondjon a beteg? Gyógyult vagyok. Mit mond a szegény? Gazdag vagyok!

Nagyon sok gyógyulási ajándék van jelen, a mai napon.

Az alkalom befejezése előtt a következők hangzottak még el az internet tévében: Svédországból, Szlovákiából is vannak ma látogatók, a pestieket is rá kellene már egyszer venni, hogy belátogassanak a gyülekezetbe. Milyen jó lenne, ha felébrednének vasárnap reggelente.

Egy csodálatos hét előtt állunk, hatalmas jelek és csodák kísérik Istennek az országát. És ebben az ember nem tud belefáradni, mert *megújulunk* a Szent Szellem ereje által.

Mindenkit *belekötiünk* most Isten *akarata*ba, ezt fogjuk most mindannyian elimádkozni:

Mai nap Isten akarata beteljesedett az életemben. Isten akaratahoz kötöm az életemet a mai naptól. Mutasd meg nekem Uram, vezess engem, ha nem lennék a helyemen, vagy ha rossz irányba tartok, vagy ha a helyemről elmennék. Uram, hiszem, hogy ezt megteszed. Ez az év az én évem, hogy Isten akarataiban lehessenek, Jézus nevében. Ámen!

Kell, hogy az ember egy *érzékenységet* hordozzon a szívében a Szellem iránt. Ha pl. valamit venni szeretnél, megveszed azt a bizonyos dolgot, és mire hazaérsz, szétesik, és azt mondod, hogy tudom, hogy ebbe nem lett volna szabad belefognom. Mert volt benned egy *bizonytalanság*, és ott volt egy piros, figyelmeztető jelzés benned.

A Szellem minden napon, minden órában *így vezet*. Erre menjünk, vagy arra, ebbe az utcába vagy a másikba. Ott van a szívünkben ez, mert *szellemi lények* vagyunk. Nem csak mi élünk ebben a testben, hanem a Szent Szellem is. Amikor a Szent *Szellem* szól, igen hangosan szól, mintha valaki mellettünk szólna. Van, amikor a saját *szellemünk* szól.

De igen érzékenyen *vezet* minket, és *megoltalmaz* minket. Amikor az emberek bajba kerülnek, így jönnek a rablások – figyelmeztetés volt, hogy ne menjenek abba az irányba. Igen, de elmondtam a 91-es Zsoltárt és elindultam.

Ezért mondjuk el a *91-es Zsoltárt*, hogy utána legyen *jelzés*. A Szent Szellem és az Ige *egyveznek*, és ha mutatja, hogy ne menj arra, akkor ne menj. Ha egy *bizonytalansági* tényező van benned, akkor valószínűleg nem a megfelelő időben vagy arra a dologra. Ha belekerülök egy nagy forgalmi dugóba, akkor én is elgondolkodom rajta, hogy vajon miért nem követtem a Szent Szellem vezetését. A legtöbbször azért, mert az ember nem figyel rá eléggé. Az Urat minden nap meg kell kérni, hogy *vezessen*, hogy gyarapodó életünk, boldog életünk, *gyümölcsöző* életünk legyen.

A legtöbbször az ember abba az irányba hajlik, amit a hústest szeretne megcselekedni, azt a legkönnyebb megfogni, hogy mi is az, és abba az irányba megy az ember. És a *test*, és a *szellem* tusakodnak, és *ellenkeznek* egymással. Legjobb, ha kijelented minden nap, hogy a mai nap *beteljesedett* Isten *akarata* az életemben.

A nagyfiam történetét mondom el. Jelezték neki három hónappal ezelőtt, hogy meg fog szünni az a bizonyos munkahelye. Földfelmérésekkel foglalkozott, olajjogokat vásárolt, olajjogok vannak-e a földhöz, és így tovább. Ez júliusig tartott volna, de közben egy másik nagyon jó ajánlatot kapott valahonnan. Úgy gondolom, hogy kellett volna, hogy várjon, mert sajnos abba beleugrott sajnos, lement délre, és csalódott, mert nem kapta meg azt, amit ígértek. Kiadta a házat, amit nemrég vásárolt, és most gyakorlatilag valami új munkát kell, hogy nézzen majd, de *őt nem tanította* meg eddig rá senki sem, hogy hogyan kell a Szellem vezetésére figyelni. Meg kell nézni mindig, hogy a *Szellem* mit *mutat*, és követni kell *Őt*. És *hitben* járunk, nem látásban.

Hisszük, hogy a megfelelő *helyre* kerültök, és a megfelelő *kapcsok* közé, és ott megkerülnek a szükséges *anyagiak* is. Azt is tanítják a keresztényeknek, ha egy jó gyülekezetben van az illető, akkor egy jobbnak tűnő fizetésért *ne menjen el* onnan távolra. Mert Hagin úgy tanította ezt, hogy az egy rossz irány, ha abba megyünk, ha az a bizonyos jobb fizetés vezérel minket, az az öt, vagy tízezer forint.

Mert ha Isten *akarataiban* vagyunk, Isten ott *áld* meg bennünket, még pontosabban Isten odahelyez bennünket, hogy ott *megváltoztassunk* dolgokat, a hitünkkel. És ha neked megváltozik az életed, hol a változás? A kormánylapátnál, a kormánykeréknél. Használd azt a kormánykereket [a nyelvedet, szádat].

Figyelem az embereket, hogy egyszer imádkoztam valakiért az utcán, és utána rögtön kikiabálta, hogy nem tudok járni. Gondoltam, hogy akkor akár hagyhatom is, mert nincs, miért erőlködjek. Persze azért biznyságot tettek neki. Mi volt a baj? A *szavaival* volt a baj. Ha azt mondta volna, ami a helyes igazság, megfelelő időben a megfelelő helyen vagyok, a jó munkahelyemen vagyok, mindig a megfelelő *időben*, a megfelelő *helyen* vagyok. Mondjuk ezt együtt: *Mindig a megfelelő időben, a megfelelő helyen vagyok. Minden nap, minden órában, Jézus nevében!* Dicsőség Istennek! Ámen!